

زخم پای دیابتی

کارگروه آموزش به بیمار بخش عفونی

کد سند: EM-EP-55

تاریخ تدوین: زمستان 1402

تاریخ ابلاغ: زمستان 1402

25. با خاطر بسپارید که ترک سیگار و کاهش وزن از اصول اولیه
ی پیشگیری و درمان پاهای دیابتی می باشند

- 1) Robert E Rkel. David p. Rokel. *Textbook of family medicine* .9th ed.
- 2) K Park. *Parks textbook of preventive and social medicine*
- 3) *Nutrition guide for clinicians*. 3rd ed. by Neal barnard(editor)

در صورت نیاز به سایر مطالب آموزشی اسکن نمایید

شدید باعث تاول و زخم در پاهایتان نمی شود ، با آن به
بیرون بروید.

17. ترجیحا از کفش‌های چرمی که امکان تبادل هوا دارند،
استفاده کنید.

18. هرگاه امکان داشت کفش‌ها را درآورده و در بین روز
دوره‌های مکرر استراحت برای پاهای در نظر بگیری. هر ۵ ساعت
کفش‌ها را درآورده.

19. از آویزان کردن پاهای به مدت طولانی پرهیز کنید.
مثالاً حین سوار شدن به اتوموبیل، هواپیما، قطار و ... سعی
کنید در هر ساعت بمدت 10 دقیقه قدم بزنید و یا با حرکات
انقباضی، عضلات ساق هایتان را حرکت دهید.

20. هرگونه خراشیدگی یا زخم در پوست را به پزشکتان
گزارش دهید.

21. هرگز پاهای سردتان را مستقیماً جلوی بخاری و وسایل
گرم کننده قرار ندهید (این حس سرما ناشی از نوروپاتی یا
ایسکمی است و نه سرمای هوا). بهترین اقدام برای گرم شدن
پاهایتان پوشیدن جوراب گرم است. از کیسه آب گرم برای گرم
کردن پاهای استفاده نکنید.

22. همواره کفش خود را فقط با یک جفت جوراب به پا کنید.
از پوشیدن بیش از یک جفت جوراب اجتناب کنید. این کار می
تواند باعث ایجاد تاول در پای شما بشود.

23. جوراب های فشاری (جوراب واریس) که جای انگشتان در
آنها بریده است توصیه نمی گردد، چون خطر کاهش خون رسانی
به انگشتان پا را در بردارند.

24. ورزش منظم ، پیاده روی ، خودداری از استعمال دخانیات
می تواند به حفظ جریان خون منظم پاهای کمک کند

افراد در معرض خطر ابتلاء به پایِ دیابتی

اگر قند خون فرد دیابتی از حد مجاز بالاتر باشد، به مرور زمان و طی سالیان نه چندان طولانی (حداقل بعد از 10 سال) عوارضی در رگها و رشته های عصبی اندام تحتانی وی پدید می آیند که منجر به بروز شرایطی بنام پای دیابتی می گردد. گرفتگی و تنگی شریانها و وریدهای اندام تحتانی باعث (کم خونی و کم اکسیژنی در بافتها شده که این مسئله زمینه ساز ایجاد پای دیابتی و زخم در پاهای میگردد، که این مشکل با کشیدن سیگار بشدت می تواند تسریع گردد. از طرف دیگر قند خون کنترل نشده زمینه بروز (آسیب به رشته های عصبی را در فرد فراهم می آورد، که از علائم آن سردی و یخ کردن پاهای، سوزن سوزن شدن آنها، دردهای شبانه، سوزش پاهای، اشکال در درک گرما و سرمای محیط خواهد بود.

مراقبت از پای دیابتی

توصیه هایی که بیماران دیابتی در مورد پاهایشان باید به خاطر داشته باشند:

1. شستشوی روزانه پاهای با آب ولرم و صابون (درصورت لزوم و جهت احتیاط بهتر است فرد دیگری هم دمای آب را کنترل

10. فراموش نکنید که قبل از پوشیدن کفش همواره داخل آن را از نظر وجود برآمدگی، اجسام خارجی و شیء تیز و آزار دهنده بررسی کنید.
11. از پدهای سیلیکونی روی انگشتان، جهت ممانعت از فشار روی سطح پشتی انگشتان در کفش باید استفاده کرد. استفاده از کفی های مناسب نیز توصیه می شود. کفی طبی را بدون تجویز پزشک استفاده نکنید و هیچگاه بدون جوراب کفش نپوشید.
12. در منزل هرگز با پای برهنه راه نروید. بر روی سطوح داغ مانند شن های ساحل یا سیمان کنار استخر شنا راه نروید.
13. قبل از ورود به حمام آب آنرا از نظر داغی بررسی کنید در صورت لزوم از فرد مطمئن دیگری جهت کنترل دمای آب کمک بگیرید.
14. جهت خرید کفش عصرها اقدام کنید. به یاد داشته باشید پاهای شما در ساعت بعد از ظهر کمی متورم می شوند بطوریکه احتمال دارد کفشه را که صبح خریده اید، در ساعت عصر کمی تنگ بمنظیر برسد.
15. موقع خرید کفش جدید حتما "هر دو پا در حالت ایستاده امتحان کنید.
16. همواره کفش نو را چند ساعت در روز و در منزل به پا کنید، پس از اینکه قالب پاهایتان را پیدا کرد و مطمئن

- نماید) و خشک کردن آن ها با یک حوله سفید بخصوص لای انگشتان پا.
2. از قرار دادن پاهای خود در آب گرما تا 40 درجه سانتی گрад خودداری کنید.
3. بررسی روزانه لای انگشتان پا و جستجوی ترک و زخم در بین آنها.
4. بررسی روزانه از کف پاهای و در صورت لزوم استفاده از یک آینه جهت بهتر دیدن.
5. پاک کردن چرک از زیر ناخن ها، ولی نه با استفاده از چاقو یا سایر وسایل تیز. ناخن ها را صاف کوتاه کریم و از سمباده جهت از بین بردن میخچه ها و پینه ها پس از شستن استفاده نمایم.
6. چرب کردن مکرر کف و روی پاهای و نواحی خشک به جز لای انگشتان با استفاده از پماد مخصوص، سپس، پاک کردن تدریجی ترک خورده های و خشکی های با استفاده از یک سنگ پای طبی.
7. کوتاه نمودن ناخن پاهای با سوهان. لازم به تذکر است در صورت استفاده از ناخن گیر هرگز گوشه های ناخن را بیش از اندازه کوتاه نکنید. این کار می تواند منجر به فرورفتگی تدریجی ناخن در گوشت بشود.
8. هر روز جوراب تمیز بپوشید. از جوراب های خیلی گشاد و یا خیلی تنگ استفاده نکنید و از پوشیدن جوراب با کش تنگ خودداری کنید.
9. کفش های جلو عقب بسته را به شرطی که از ارتفاع مناسب برخوردار باشند بپوشید. از پوشیدن دمپایی و صندل طبی